

[Hans Nielsen.]

Landet skulde føres en Kronepolitik, som slog den danske Krone ned“.

Ja, de to ærede Medlemmers Udtalelser staar jo stik imod hinanden. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er ærlig nok til at bekende, at han mødte i Valutaudvalget og i voldsomme Ord bebrejdede Handelsministeren, at Kronen ikke var slaaet ned; saa vidt jeg husker, var den i 18,60 eller 18,70, og hvor langt han vilde have den ned, er ikke godt at vide, det fik vi aldrig rigtig Besked paa; men det var da i alle Tilfælde mindst til 20, dør, hvor de „skandinaviske“ Kroner laa; det var da i alle Tilfælde det foreløbige Maal. Jeg tør derfor roligt sige, at de to ærede Medlemmer har været slet maskerede Snigmordere overfor Kronen. De har i hele dette Spørgsmaal haft samme Rolle som Rane Kammer-svend derovre i Finderup Lade, og derefter skulde saa Knud Bach og Moesgaard-Kjeldsen besøge Stødet i Halmen, den Halm, som de to Herrer pegede paa, og Slagterikonflikten var det første mislykkede Forsøg paa at dolke Kronen. Ja, de to ærede Medlemmer kan slet ikke snige sig fra det; det var det, de vilde tale om.

Men vi kom heller ikke til at tale om Tolden i Udvalget, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det forundrer mig, at det ærede Medlem har Mod til at staa her paa Talerstolen og sige sligt. Paa et tidligt Tidspunkt overleverede den højt-ærede Handelsminister os i Udvalget, saa vidt jeg husker, 20 Toldforslag og bebudede, at der vilde komme yderligere 60 Toldforslag. Det varede ikke ret længe, før vi fik en ny Forsyning af Toldforslag, og der var altsaa Anledning til at arbejde med dem, for saa vidt man havde Lyst til det. Jeg gjorde min Pligt i saa Henseende i det næste Udvalgmøde; jeg erklærede, at jeg havde gennemlæst den første Sending af Toldforslag, og jeg sagde min Mening om disse Toldforslag. Og jeg husker ogsaa, hvad der derefter skete. Der skete det, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med Overbevisningens Kraft og Varme erklærede, at disse Forslag kunde man godt lægge til Side, for de havde ikke den fjerneste Interesse, og det ærede Medlem saa over paa sin allierede og Ven, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, med de lynende Øjne, som det ærede Medlem benytter ved enkelte Lejligheder, og saa sank det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ned i Knæene og sagde ikke mere — til Trods for, at her var jo Anledningen: vi havde faaet Toldforslagene, vi havde gaaet med dem i Ta-

skan eller haft dem hjemme paa vort Bord i en Uge eller 10 Dage, saa vidt jeg husker, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og hans Kollega Hr. Lange kunde jo have taget Forhandlingen op med Ministeren om disse Toldforslag, de kunde have stillet Forslag, de kunde have forlangt ny Forhandling; men ikke det fjerneste er der blevet forlangt i saa Henseende fra konservativ Side. Jeg siger derfor: lad os nu bare blive fri for denne Jammer over Tilside-sættelse. De Herrer er ikke saadan nogle blege Mimoser, Undselighedens Apostle, som er bange for at træde frem og sige deres Mening. De havde Lejligheden til det, og selv om Ministeren sad for Bordenden og saa bød ud, kunde de saamænd godt have sagt deres Mening og stillet deres Forslag; det var der ikke noget i Vejen for.

Efter at vi nu havde hørt paa al denne Jammer fra de to Herrer over den Tilside-sættelse og Forurettelse, de har været Genstand for i Valutaudvalget, saa vi dem jo stige op i Stratosfæren, og der tabte de sig som to lysende Stjerner paa Agitationens Himmel — jeg kunde maaske ogsaa sige Frasersnes Himmel. Man tog fat paa det foreliggende Forslag, og det var selvfølgelig Rusland, Moskva, Stalin og Diktatur og alt, hvad man kan sige der kommer fra den anden Side af Østersøen. Det var selvfølgelig ogsaa Socialisering af Samfundet — Socialisering af Samfundet! Der staar i Ministerens Forslag, at man kan centralisere Indkøbet af enkelte vigtige Varer. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Minister har tænkt paa, men jeg tænker mig Kul og Olie. Er det ikke ogsaa forfærdeligt at tale om Centralisering af disse Varer, disse Varer, som slet ikke er centraliserede nu! ikke sandt, de er jo Legio, de, der importerer Kul, og de, der importerer Olie! Nej, lad os blot lægge „Socialiseringsplanerne“ og Russeriet til Side; det er der slet ikke Grund til at komme ind paa i denne Forbindelse.

Men Sagen er, at de Herrer maa sige sligt for at dække over, at de ikke vil noget mere. De vil ikke noget mere. Det fremgaar tydeligt af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale, saaledes som ærede Medlemmer vil finde den Sp. 259. Jeg skal ikke oplæse, hvad der staar dør, for det er næsten over hele Siden, at det ærede Medlem opholder sig ved Velsignelsen af billige udenlandske Varer. Det er en Velsignelse for det ærede Medlem at tænke paa de billige udenlandske Varer, og derfor vil han selvfølgelig heller ikke hindre, at disse Varer kommer over Grænserne. Og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er i